

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

8

1911

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΑΥΤῃ ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Βουδαπέστης εἶνε ἱκανῶς πλουσία, περιλαμβάνουσα κυρίως βιβλία τῶν πρὸ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος χρόνων, ἅπαντα σχεδὸν ἐσταχωμένα διὰ τοῦ παλαιοῦ αὐτῶν περικαλύμματος. Ἀνάγονται δὲ τὰ ἐντυπα ταῦτα βιβλία εἰς παντοίους κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ, ὄντα κυρίως θεολογικά, φιλολογικά, ἱστορικά, νομικά, ἰατρικά. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκομεν διάφορα λεξικά καὶ ἐγκυκλοπαιδείας, ἀρχαίας ἐκδόσεις Ἑλλήνων καὶ Λατίνων πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ θύραθεν συγγραφέων, ἐν οἷς καὶ αἱ ἐν Βασιλείᾳ ἐκδόσεις τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος. Καὶ τὰ μὲν πλεῖστα τῶν νομικῶν βιβλίων προέρχονται ἐκ δωρεᾶς τοῦ δικηγόρου Φραγκίσκου Szebetbovsky περὶ τὸ 1825 κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν σημείωμα *E libris Francisci Szebetbovsky, jurati Caesarum Advocati*. Ἔνια δὲ βιβλία φέρουσιν ἄλλων δωρητήρια σημειώματα. Ὅπως ἐπὶ τῆς ἐκ δεκαῆς τόμων συγκειμένης *Des Herrn Abt Millots Universalhistorie*. Wien 1794. Aus dem Französischen ἀναγινώσκουμεν τὰ ἐξῆς: *Ἐκ τῶν τοῦ Σεβαστοῦ Χῆ Οἰκονόμου τῆς ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ πόλεως Καστορίας. Ὠνησάμην τοὺς 16 τόμους διὰ φλωρίνια 13 ἀργυρὰ ἀφιερώνω δ' αὐτοὺς τῇ ἐν Πέστη Γραικῶν καὶ Βλάχων βιβλιοθήκῃ φιλογενείας χάριν. 1824.* Πολλὰ τῶν βιβλίων ἀφιερώθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Μακεδόνα λογίου Γεωργίου Ζαβίρα, Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ προέρχεται πλὴν ἄλλων ἢ ἐκ πολλῶν τόμων συνισταμένη ἐν Μογουντία τῷ 1608 ἐκδοσις τῶν ἔργων

τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, φέρουσα τὸ σημεῖωμα *Zabira* 1772, καὶ ἡ πολύτομος ὑπὸ τοῦ Schweighäuser ἔκδοσις τοῦ Πολυβίου, ἐφ' ἧς σημειοῦνται τὰδε· Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης *Γεωργίου Zabira* τοῦ ἐκ *Σιατίστης* τῆς *Μακεδονίας* 1790-94. Ὁ αὐτὸς ἐδωρησε τὴν ἐν ἔτει 1619 ἐν Λουγδούνῳ ἔκδοσιν τῶν Παροιμιῶν τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστολίου, τοῦ Lequien τὴν τρίτομον συγγραφὴν *Oriens Christianus* (Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης *Γεωργίου Ἰωάννου Zabira* τοῦ ἐκ *Σιατίστης* τῆς *Μακεδονίας*. 1794). Τῶν ἀξιολογωτάτων δὲ δώρων τοῦ *Zabira* ὑπῆρξε καὶ ἡ Χάρτα τοῦ Ῥήγα, ἣτις καὶ περισώζεται ἐντὸς περικαλύμματός ἐκ χαρτονίου, τελείως καινουργῆς, ὡς εἰ ταύτην τὴν στιγμὴν εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τῶν πιεστηρίων. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ κτήτορος καὶ δωρητοῦ *Γεωργίου Zabira* φέρεται ἐφ' ἐκάστου τῶν δώδεκα μερῶν τῆς Χάρτας μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν περιεχομένων τμημάτων.

Πλείονα τοῦ ἐνὸς ἀντίτυπα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν ἐξῆς τριῶν βιβλίων, ὧν τὰ δύο πρῶτα δὲν ἀναγράφονται ἐν τῇ Νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ τοῦ Βρετοῦ.

1. «Τὸ μέγα Ἀλφαβητάριον καὶ Σύντομος Χριστιανικὴ διδασκαλία. Νῦν τὸ τέταρτον Τύποις ἐκδοθέντα, ἀναλώμασι τοῦ χρησιμωτάτου Κυρίου Δημητρίου Σακελλαρίου τοῦ ἐκ Καστορίας. Ἐν Βούδα. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Πανδιδακτηρίου. 1818». Εἰς 16^{ον}, σελ. 96.

Καθ' ἃ μνημονεύεται ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ὁμογενεῖς προσφωνήσει Ναοῦμ Σακελλαρίου τοῦ ἐκ Καστορίας, «Τοῦτο τὸ ἐπωφελέστατον μέγα Ἀλφαβητάριον, πόνημα τοῦ μακαρίτου *Μιχαὴλ ΠαππαΓεωργίου* τοῦ σιατιστέως, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλῶν χρόνων ἐν Βιέννῃ κατὰ πρῶτον εἰς φῶς ἐδόσθη προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ τότε ἐκλαμπροτάτου ἱππέως καὶ αὐτοκρατοροβασιλικοῦ συμβούλου ἡμῶν ὁμογενοῦς, Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου Φιλιππέδου τοῦ ΓΑΓΟΥ καὶ μετ' οὗ πολὺ δια τοῦ ἰδίου πονητοῦ αὐξήθη, καὶ μὲ περισσότερα ἀναγκαῖα καὶ

θεοσεβῆ πραγματα πλουτισθὲν, τὸ τέταρτον ἐδῶ εἰς πέσαν ἀναλώμασι τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Δημητρίου Σακελλαρίου εἰς τύπον ξανεδόθη ».

2. « Μικρὰ Κατήχησις ἢ Σύντομος ὀρθόδοξος Ὁμολογία εἰς χρῆσιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τέκνων ἐκ τετάρτου ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τῶν Αὐταδέλφων Σακελλαρίου ἐκ Καστορίας. ἐν Βούδα ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ πανδιδακτηρίου 1824 κ. Εἰς 16^{ον}, σελ. 93.

Ὅπισθεν μὲν τοῦ τίτλου Catechismus minor. Imprimatur. Budae die 6 Martii 1824. Georgius Petrovics m. p. Librorum Censor, ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ παραφύλλου χαλκογραφία παριστάνουσα παῖδας διδασκομένους ὑπὸ ἱερωμένου διδασκάλου, ἧς κάτωθεν τὸ λόγιον *Μάθετε τέκνα, τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ δυνάμενα ὑμᾶς σοφίαι εἰς σωτηρίαν. Πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστ. κεφ. γ' στιχ. ιε'.*

3. « Ἐγκόλπιον περὶ τῆς τῶν τέκνων ἀνατροφῆς. Συντεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάσαφ Μαυρομαμάτη τοῦ ἐξ Αἰνίου, παροχέως παρὰ τῇ ἐν Πέστη τῶν Γραικῶν τε καὶ Βλάχων ἐκκλησίᾳ. Πέστη, Τυπογραφία Τράττνερ Καρόλου. 1866 ». Εἰς 16^{ον}, σελ. 120.

Ἀξία προσοχῆς ἡ λέξις παροχέως, σημαίνουσα τὸν ἐφημέριον, ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ paroccho.

Τῶν τριῶν τούτων βιβλίων ἐδωρήθη μοι ἀνά ἓν ἀντίτυπον, κατατεθησόμενον ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ.

Ὅμοίως δ' ἐδωρήθη μοι καὶ κατατεθήσεται ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ ἐν τῶν πολλῶν ἀντιτύπων τοῦ ἐξῆς βιβλίου:

« Evangeliomok és epistolák. melleyket eszenie altat olvastat A' Nop-Keleti nom egyestilt Görög kereszteny anyaszenteggyáz vasárnapokon és némelly seles ünnepeken, es A' Böldogságos szüz Máriának és némelly Szenteknek lete Magyar Nyelven ki-botsaitrotta Stériady Theodor Fataji Kálmár. Vátzon. Nyomtall. Máramarossi Gottlieb Antal betüi-

vel. 1802. Eszt ». Εἰς μέγα 8^{ον}, σελ. 198 καὶ μία ἄνευ ἀριθμήσεως περιέχουσα Πίνακα τῶν περιεχομένων καὶ ἰδίᾳ ἀρίθμησις ἐτέρων σελίδων 120 τοῦ δευτέρου μέρους A' Böldogsághs κτλ. μετ' ἐπαναλήψεως ἰδίου τίτλου.

Σημαίνει δὲ ὁ οὐγγρικὸς οὗτος τίτλος ἑλληνιστί τάδε· « Περὶ τῶν κατ' ἔτος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ τὰς τε Κυριακὰς καὶ κυριωτέρας ἑορτὰς ἀναγινωσκομένων Εὐαγγελίων καὶ Ἐπιστολῶν καὶ περιγραφή τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου καὶ τινων ἁγίων. Ἐξέδωκεν εἰς οὐγγρικὴν γλῶτταν Θεόδωρος Στεριάδης πραγματευτῆς ἐν Τάτα. Ἐν Βάτς (τῆς Οὐγγαρίας). Τύποις Ἀντωνίου Gottlieb von Máramar. 1802 ».

Εἶνε δὲ ἡ Τάτα, ἐν ἧ ἔμπορεύετο ὁ Ἕλλην ἐκδότης Στεριάδης, πόλις οὐγγρικὴ, ἀπέχουσα νῦν δίωρον σιδηροδρομικῶς ἐκ Βιέννης καὶ κειμένη εἰς τὴν περιοχὴν τῶν κτήσεων τῶν κομίτων Esztérházy.

Τοῦ βιβλίου προτάσσεται ξυλογραφικὴ εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς Θεοτόκου, ἧς κάτωθεν διὰ λατινικῶν γραμμάτων τάδε· Szirte isz olon ton kozmon, kiryxete to Evangelion isz olin tin ktiszin. Opjosz· pistévszi théli szothi kye opiosz den pistévszi théli katakrithy (= Σύρτε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξετε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. Ὅποιος πιστεύσῃ θέλει σωθῆ καὶ ὁποιος δὲν πιστεύσῃ θέλει κατακριθῆ).

Ἀφιερῶνται δὲ τὸ βιβλίον οὐγγριστί εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Κάρλοβιτς Στέφανον Στρατομίροβιτς de Kulpini.

Πλὴν δὲ τῶν ἐντύπων βιβλίων περιέχει ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Βουδαπέστης καὶ τινὰς κώδικας, τοὺς πλείστους αὐτογράφους τοῦ Ζαβίρα ἢ προελθόντας ἐκ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ. Τούτους εὑρον τὸ θέρος τοῦ 1911, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φιλίππου Τιαλίου, υἱοῦ τοῦ γραμματέως τῆς κοινότητος, ἀκατατάκτους καὶ λανθάνοντας μεταξὺ τῶν ἐντύπων. Τῶν κωδίκων τούτων ἐπεταὶ ἐνταῦθα ἡ περιγραφή.

1. Κώδ. χαρτ. αἰῶνος 1η' εἰς 8^{ον}, σελίδων 71.

« Πατριαρχική ἱστορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως τουτέστιν ἱστορία τῶν πατριαρχῶν ὑποῦ ἐχρημάτισαν εἰς τὸ Βυζάντιον ἦτοι Κωνσταντινουπόλιν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν Ἀποστόλων ἄχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων θλιβερᾶς ἀλώσεως αὐτῆς ».

Ἄρχομένη ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρίου φθάνει ἀτελής μέχρι τοῦ 67 πατριάρχου Διονυσίου Νικομηδείας.

Ἐν τῷ κώδικι τὸ σημεῖωμα τόδε: Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Ζαβίρα λόγος καὶ κτῆμα αὐτοῦ.

2. Κώδ. χαρτ. αἰῶνος 1η' τελευτῶντος εἰς 4^{ον}, σελίδων 26.

« Θεολογία ἀστρονομική ἦτοι Ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν προσόντων τοῦ θεοῦ διὰ τῆς ἐρεῦνης καὶ περιγραφῆς τῶν οὐρανῶν συγγραφείσα ποτὲ παρὰ τοῦ **Γουιλέλμου Δερχάμ** Κανονικοῦ τοῦ Βίνδσορ Καθηγητοῦ Οὐπμίνστερ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἐπαξ καὶ μέλους τῆς Βασιλικῆς ἐταιρίας τοῦ Λονδίνου. Τὸ πρῶτον μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν ἰδίωμα, νῦν δὲ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὴν ἀπλὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον ».

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὰ σήματα $\frac{A}{4}$ Νο 397 ἀναφερόμενα πιθανώτατα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ **Γεωργίου Ζαβίρα**, οὗ εἶνε ἡ μετάφρασις καὶ ἡ γραφὴ τοῦ κώδικος, εἰ καὶ δὲν σημειοῦται τοῦτο ἐν αὐτῷ.

3. Κώδ. χαρτ. αἰῶνος 1η' εἰς 16^{ον}, σελίδων 130, μεθ' ἄς πολλαὶ ἄγραφοι.

« Ἱστορία Στεφάνου τοῦ Μικροῦ τοῦ τρίτου Ψευδοπέτρου Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας τοῦ φανέντος ἐν τῇ Μεγάλῃ ἡγεμονίᾳ τοῦ Μέλανος Ὄρους τοῦ κειμένου μεταξὺ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τῆς τουρκικῆς Ἀλβανίας καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου τῷ ἔτει 1767, 1768 καὶ 1769. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ (ἡ λέξις τοῦ διαγεγραμμένη) **Γεωργίου Ζαβίρα τοῦ Σιατιστέως** ».

†. Κωδ. χαρτ. αἰῶνος 17^{ου} εἰς 18^{ου}.

« **Φορτουνάτου τοῦ ἐκ Βριξίας** τοῦ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐλαττόνων λεγομένων τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου περὶ Συστήματος τοῦ παντός. Ἐξελληνισθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐπιστημονικωτάτου Ἱεροδιδάσκαλου ἐν Ἰωαννίνοις τῆς Ἡπείρου σχολαρχοῦντος Κυρίου Κυρίου **Εὐγενίου Διακόνου τοῦ Βουλγάρως** χάριν τῶν ὁμιλητῶν αὐτοῦ· ἀντιγραφή δὲ καὶ κτῆμα Γεωργίου Ζαβίρα τοῦ ἐκ Σιατιστῆς τῆς Μακεδονίας ».

‡. Κωδ. χαρτ. αἰῶνος 17^{ου} εἰς 18^{ου}.

« Εἰσαγωγικὴ τῆς Λογικῆς τοῦ Σοφωτάτου καὶ Ἱερολογικωτάτου **Μεθοδίου Ἀνθρακίτου** τοῦ ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων κτῆμα δὲ τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Ζαβίρα Σιατιστέως ἀφορῶν ἐν τῷ Δούνα Βέτζιε τῆς Οὐγγαρίας ».

Μεταξὺ τῶν λῆξεων Ἰωαννίνων καὶ κτῆμα κενόν, ἐν ᾧ ἐνεγράφησαν τὰδε ἄλλα χεῖρι τοῦ 17^{ου} αἰῶνος τελευτῶντος· ἀνέκδοτον ἔτι κείμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Π. [ἔστι] Ἑλλ. σχ. ἀφιερωθεῖσα παρὰ Γ. Ζαβίρα Σιατιστέως.

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς διὰ μολυβδίδος τὸ σημείωμα Νο 221 (ὁ ἀριθμὸς διαγεγραμμένος) 235, ἀναφερόμενον πιθανώτατα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἐν Πέστη ἑλληνικῆς Σχολῆς.

Θ. Κωδ. χαρτ. αἰῶνος 17^{ου} εἰς 18^{ου}, ἄνευ ἠριθμημένων σελίδων.

« **Νικήτα Βυζαντίου** φιλοσόφου καὶ διδασκάλου Κεφάλαια 24 συλλογιστικά ἐκ κοινῶν ἐννοιῶν καὶ ἀποδείξεων, καὶ διαιρητικῆς μεθόδου, καὶ διαλεκτικῶν ἀφορμῶν καὶ φυσικῶν ἐπιχειρημάτων τεχνολογηθέντα κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀθέως ἐν τῷ θείῳ συμβόλῳ τῆς ὀρθοδόξου τῶν Χριστιανῶν πίστεως προστεθέντων τε καὶ λεγόντων καὶ δοξαζόντων περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ καὶ θείου Πνεύματος καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγ· τὸ Κύριον τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον· μὴ μέντοι γε ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον καθὼς ὁ Κυ-

ριακὸς διδάσκει λόγος καὶ ἡ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων Καθ: καὶ Ἀποστ: ἐκκλ. διαφρήτην διακηρύττουσα καθομολογεῖ ».

Ἐν τῷ κώδικι τὸ σημείωμα· Καὶ τόδε ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Γεωργίου Ἰωάννου Ζαβίρα τοῦ ἐκ Σιατιστινῆς τῆς Μακεδονίας 1781.

7. Κώδ. χαρτ. αἰῶνος ιη', φύλλων 271 καὶ 4 σελίδων ἐν τέλει μὴ ἠριθμημένων, περιεχουσῶν πίνακας.

« Ἐκ τῶν Φωτίου Ἀμριλοχίων τινά ».

Ἐν τῷ κώδικι τὸ ἐξῆς σημείωμα· Καὶ τόδε ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Ζαβίρα Σιατιστιέως καὶ Μακεδόνας· ἀντεγράφη παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου παπᾶ Γεωργίου διὰ χάριν ἐμοῦ τοῦ ἀνεπιουῦ αὐτοῦ Γεωργίου. Εἰς τὸ Κούντι σέντι Μικλοῦς τῆς Οὐγγαρίας. 1775.

8. Κώδ. χαρτ. αἰῶνος ιη', σελίδων 256.

Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς.

Μετὰ τὴν σ. 256 πολλά φύλλα ἄγραφα, εἰς ὧν τινα ἐνεγράφησαν ἑλληνιστί μὲν χημικὰ σημειώματα, σημεῖα βαρῶν, νεώτεροι συνταγαὶ καὶ συνθέσεις περὶ χρωμάτων, γραμματικοὶ τινες κανόνες καὶ ἄλλαι τινὲς σημειώσεις ἀνάξιαι λόγου, ὁμοίως δὲ γερμανιστί συνταγαὶ περὶ χρωμάτων καὶ σερβιστί διάφοροι σημειώσεις τῶν ἐτῶν 1789-1818.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς α^α τὸ ἐξῆς σημείωμα· Ἐνθήμισι τὸ ὅτι ἀφίσα εἰς τὸ πνευματικὸν τὸν ἱερομόναχον Μανασὶ εἰς ἀπο τὴν Ἀρδενιτza καὶ ἔλλαχεν εἰς τὴν Μοσχόπολιν ὅταν ἐκίνησα διὰ τὴν Βλαχιά εἰς 1761.

μνα εἰκόνα τῆς αγίας Τριάδος με τὸ περβαζὶν σκαλισμένον καὶ βαρακομένο.

ἄλλη μνα με πολοῦς αγίου

καὶ ἄλλο ενα περβάζην μεγαλιτερο βαρακομένο.

Ἐν δὲ τοῖς παραφύλλοις γ^β καὶ δ^α δύο χρονικὰ σημειώματα τῶν

ἰτων 1779 (μαρτίου 4 καὶ Σεπτεμβρίου 1) ἐκδοθησόμενα
προσεχῶς ἐν συμπληρώματι τῶν Ἐνθυμήσεων, ὧν τὸ πρῶτον μέρος
ἐξιδόθη ἐν Νίφ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 113 κ. ἰ.

Ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ Πίνακι τῶν περιεχομένων κάτω ἐν τῇ ὧρ ἡ ἐξῆς
ἐπιγραφή, διήκουσα κατὰ τὰ ἐνταῦθα διὰ παύλας χωριζόμενα τμή-
ματτα ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον. Τοῦ ταπινού - Ἰωάννου - Τζιτηῖ
καὶ ἱστοριογράφου - εἰ της να το λαβῆ - μετα τὸν θάνατον
μου - να με σνηχορέσι - ἐπειδὴ και το ἔχο - αγορασμένο με
τὸν - ἴδιον - κόπον μου - αν δέν με σηχορνα οὔτε εκηνος
(τὸ εκηνος ἀνωθεν τῶν λέξεων αὐτος να μην διαγεγραμμένων)
ἔχη σνηχορησιν.

Θ. Κῶδ. χαρτ. αἰῶνος 17' εἰς 16^{ον}, σελίδων 680.

«Περὶ φιλοσοφίας ἐν γένει».

Ἄρχ. Λογικὴν τε καὶ λοιπὰ τὰ τῆς φιλοσοφίας μέρη τοῖς
ἐμοῖς ἀκροαταῖς ἀναπτύξοντι.

Ἐν τέλει πίναξ πολλῶν σελίδων ἀνευ ἀριθμήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἐσω-
φύλλου διὰ μολυβδίδος Νο 198.

Ἐν παραφύλλῳ α^β Τοῦ Βαουμάυστερ.

10. Κῶδ. χαρτ. αἰῶνος 17' εἰς 16^{ον}.

Ψαλτικὴ.

Ἐν παραφύλλῳ α^β κακοῖς γράμμασιν· Εἶουτη η ψαλτικη
ηπαρχει εμου του Ναουμ Ρεον και το αφπερονο εἰς την
βηδλονοθηκην εν Πεστη Γρεκον και Βλαχον κυνοτητος τις
14 φεβρουαριου τα 1825.

Ἐν τῇ κάτω ὧρ τοῦ φ. 1^α. Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Μελλα-
ρέσκου γραμ...

Παρά δὲ τῷ κ. Φιλίππῳ Τιαλίῳ ἀπόκεινται οἱ ἐξῆς κωδικοὶ

1. Κῶδ. χαρτ. εἰς 8^{ον}, αἰῶνος 17'.

Ε.Υ.Δ. Π.Σ. Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

« *Μελετίου* περί Χριστιανισμοῦ ἐγχειρήδιον. Τὸ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Διδάσκαλος καὶ μαθητῆς ».

Ἐν ἀρχῇ Γ. βρ. Ἱερομ. Κ. λ. ν. τοῦ ἐξ Ἄνδρου πόνος καὶ εἰσαγωγή ἀργαμένη ὡδεῖ. Ἐκθέμενοι (ὡς ἐγχειριδίῳ)¹ ὅσα δὴ τὸν Χριστιανισμὸν ἀπαρτίζει νῦν καθ' ὃν ταῦτα λόγον ὑπερῆλθε διεξελθεῖν ἀποδίδομεν, ὧ φιλοθέων παῖδες ἀνδρῶν. Ἐν τέλει Ἐγράφη παρὰ ταπεινοῦ Γαβριὴλ ἱεροδιακόκου Ἀνδρέου τοῦ Καλλονᾶ οὐ καὶ μέμνησθε πρὸς Κύριον οἱ ἐντευξόμενοι. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αᾶν^φ ἐν μηνὶ Μαρτίῳ.

Κ. Κῶδ. εἰς 4^{ον} αἰῶνος ιζ', φύλλων 414.

Συμεὼν Θεσσαλονίκης Διάλογος κατὰ πατῶν τῶν αἰρέσεων.

Ἐν φ. 412^α. Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ ἐκκλησιαστικὸς διάλογος παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Κονταρῆ ἐλαχίστου τῶν διδασκάλων ἐν τῇ περιφύμῳ Θεσσαλονίκη μαθητὰς διδάσκοντος ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς Καμαριωτίσσης ἐν ἔτει αᾶπβ ἐλαφεβολιῶνος τρίτῃ ἰσταμένου.

3. Κῶδ. χαρτ. εἰς 8^{ον} αἰῶνος ιη'

Μέρος α'.

1 (σ. 1). « Σύνοψις εἰσαγωγικωτέρα εἰς γεωγραφίαν καὶ πρότερον εἰς θεωρίαν σφαιρικὴν, συγγραφείσα ἀπὸ φωνῆς τοῦ σοφωτάτου **Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως** ».

Προηγείται ἐπιστολὴ αὐτοῦ « Σκαρλάτῳ τῷ πανευκλεεῖ ἀνδρὶ λογίῳ τε καὶ εὐγενιστάτῳ ».

Ἄρχ. Δόγμα σοφὸν οὐχ ἥττον ἢ παλαιόν.

2 (σ. 33). « **Νικομάχου Γερασίου** (γρ. **Γερασηνοῦ**) τῶν δύο τὸ πρῶτον ».

¹ Ἐν τῷ ᾧ τ. ἐν ἐγχειριδίῳ,

Ἔπεται καὶ τὸ δεύτερον.

3 (σ. 80). « **Συμεῶν μαγίστρου τοῦ Σηθ** Σύνοψις τῶν ρυθικῶν ».

4 (σ. 123). « **Μιχαήλ Ψελλοῦ** Ἐπιθυσίς εἰς τοὺς τῆς φιλοσοφίας τρόπους ».

5 (σ. 141). « **Ἰωαννικίου ἱερομονάχου Μαρκουρᾶ τοῦ Κερκυραίου** διδασκάλου φιλοσόφου περὶ μετεώρων ».

6 (σ. 167). « **Ἀλκινόου φιλοσόφου** Εἰσαγωγή τῶν δογματικῶν Πλάτωνος.

7 (σ. 190). « **Τέλητος** ἐκ τοῦ περὶ βίου ».

8 (σ. 190). [**Θεοδώρου Προδρόμου**] « Εἰς τὸν βίον εἰκονισμένον ».

9 (σ. 194). « **Σιμωνίδου** ἠρωελεγεία περὶ ματαιότητος βίου ».

10 (σ. 191). « **Φιλήμονος** εἰς τὸ αὐτό ».

Ἄρχ. Ὡ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια τὰ θηρία.

11 (σ. 191). « **Τοῦ αὐτοῦ** ».

12 (σ. 191). « **Μενάνδρου** Εἰς τὸ αὐτό ».

13 (σ. 193). « **Μιμνέρμου** ἠρωελεγεία εἰς τὸ αὐτό ».

14 (σ. 193). « **Τοῦ αὐτοῦ** ».

15 (σ. 193). « **Τοῦ αὐτοῦ** ».

Ἐν σ. 1 κάτω ἄλλη χεὶρ· Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Γωνίκα Κωνσταντινουπολίτου μεγάλου λογοθέτου καὶ γενικοῦ ἑρμηνεῖα.

Μέρος Β' ἄλλη χεὶρ.

« Περὶ τοῦ οὐρανίου σώματος καὶ τί ἐστὶ καὶ ἐν ποίῳ στοιχείῳ ὑπάρχει καὶ πόσαι σφῆραι κείνται ἐν αὐτῷ. . . ».

Ἄρχ. Ὁ οὐρανὸς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἐστὶ κρυσταλοειδής.